

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste Dages Hellige

To og tredindstyvende Aargang

1913

„Thi Gud skal frelse Zion og bygge Judas Stæder, og man skal bo
der og ejre det. Og hans Ejeneres Sæd skal arbe det, og de, som
kissede hans Navn, skulle bo derudi“. (Ps. 69: 36, 37.)

Kjøbenhavn

Udgivet og forlagt af Martin Christoffersen.

Trykt hos N. E. Bording (B. Petersen)

Indhold.

	Side		Side
Aabenbaring, Inspiration og . . .	283	Kristiania	149
Aandeverdenen	241	Trondhjem	171
„Aand og Element“	174	Før Moders Skuld	240
Abrahams Bog	17	Forsøningingen	108
Aldrig alene	7	Frelse for de Døde	193, 209
Alkoholen, En Læges Mening om	301	Fristelser	328
Apostasiens Aand	379	 	
Balkankrigen — Et Vidnesbård	81	Grenskonferencer	107
Bagtalelse	165	Grenskonference i København	235
Blot for i Dag	134	Guddommen, de Sidste-Dages Hellige- ges Lære om	353
Daabstmaaden i Norden i gamle Dage	326	Guddommens Enhed	369
Daniels Eksempel	294	 	
De Sidste-Dages Helliges Lære om Guddommen	353	Hvad er Mennesket?	261
Det nye Testamente's Indflydelse paa Literatur og Historie	49, 65	Hvad Evangeliets Forkyndelse loste	223
Det store Bud i Loven	28	 	
Dødsfald 32, 64, 80, 95, 128, 159, 320 351, 368, 380		Inspiration og Aabenbaring	283
 		Joseph Smith, den profetiske Lærer 97, 113, 129, 145, 161, 189, 206, 219, 236, 252, 268	
Esteraaråskonferencerne i:		Joseph Smith som Translatør	41
Aalborg	341	Jøderne og Palæstina	102
Aarhus	333	Jødernes Indsamling	75
Bergen	371	 	
København	12, 346	Kjend dig selv	183
Kristiania	365	Kjærlighedens Lavvande	202
Trondhjem	10, 376	Krig! Hvorfor?	15
„Egen Thydning“	246	Kvindens Mission	276
En Læges Mening om Alkoholen	301	 	
Ere de Sidste-Dages Hellige Kristne?	58	Lægemets Opstandelse	33
Ere Indianerne af jødisk Oprindelse?	70	Ligegyldighed	126
Foraarskonferencerne	75	Maagemonumentet	177
Foraarskonferencen i:		Menneskeslægtens Alder	349
Aalborg	140	Missionsanheder 10, 27, 57, 107, 121, 139, 153, 171, 186, 201, 218, 235, 251, 267, 283, 313, 332	
Aarhus	116	345, 362, 375	
Bergen	187	 	
København	153	Missionærernes Rapport 32, 64, 96, 128, 160, 192, 224, 256, 288, 320, 352, 380	

Side	Side		
Missionærernes Erestliste	27	Mormons Bogs Indflydelse	184
Mormonkirkens Finansvæsen	257	N. G. A. Stor Skolekongres i Salt Lake City	248
Mormonylagen	4, 314	Ny SøndagsSkolehaandbog	121
Mormons Bogs Gudommelighed	363, 378	Ordenen i Guds Rige	168
Naar Pengepungen angribes	48	Pagten Bogs Historie	360
Nadveren	156, 164	Bræ. Benjons Besøg	234
Om Tobatsrygning	318	Bræ. Clawjons Farvel	152
Oplysning blandt Mormonerne	142	Bræ. Hyrum M. Smiths Hilsen	344
Pessimist eller Optimist	95	Tankernes Indflydelse	136
Propheten Joseph Smith	54	Tiendeloven	216
Racer og Civilisationer	255	Tro og Haab	40
Redaktionelt:		Nettelse	352
Abrahams Bogs Troværdighed	24	"Sandheden om Mormonerne"	270
Bazarer med Tombolaer og Vort-lodninger	265	Sjælens Spejl	1
Bibelen's Oversettelser	200	Statistik for Naret 1912	39
Den standinaviske Missions-Sendagsstoler	56	Stor Fremgang i Aarhus	133
Det virkelige Paaskemaaltid	88	Sundhedens Evangelium	81
En Advarsel	264	SøndagsSkolesang	103
En Advarrels Rost	218	Tempelordinancerne	305, 321
Forældrepivilten	297	Tempeltjenesten og det hellige Præstedomme	327
Flyttebevijer	312	Templer før og nu	273, 289
Glædeligt Nytaar	8	Tidernes Tegn	101
God Literaturs Indflydelse	72	Tobak og The	79
Helbredelse ved Tro	329	Tobatsrygning, Om	318
Joseph Smiths Forfædre	280	Utahs tre kændelige Pionerer	225
Juletanker	374	Uvidenhed om Loven	17
Kortspil	120	Venner	279
Livets Solstin	232	Bor Oprindelse og Fremtidssjægne	230
Loven fra Zion	104	Egteskab	122

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kunskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 1

1. Januar 1913

62. Aargang

Hjælens Spejl.

Af Dr. John T. Miller.

Enhver Sindstilstand påvirker Hjernen og kan esterspores i Ansigtet. Dersom en Følelse af Brede opfylder Sindet, har Ansigtet også et vredt Udtryk. Dersom Sindet er opfyldt af Lykke og Velvære, opspejler denne Lykke sig i Ansigtet, og alle dets Muskler have en opadgaaende Tendens. Et bedrøvet Udtryk trækker Ansigtets Muskler nedad og faar et Menneske til bogstaveligt talt at „hænge med Næbbet“.

At der i gamle Dage fandtes Mennesker, der havde Kunskab til psykologiske Spørøgsmaal, vi se følgende Udtalelser, som findes i Bibelen:

„Et Menneskes Hjerte forandrer hans Ansigt, det være sig til Venlighed eller Uvenlighed. Et glad Hjerte gør Ansigtet livligt. En Mand kjendes af sit Ansigt, og en Forstandig kjendes af det Ansigt, hvormed han møder En.“

Sandheden af disse Udtalelser er indlysende for Alle, som have studeret Menneskenaturen. Følgende Citat fra Dr. Charles Sedgwick Minot, Professor i Anatomi ved Harvard Universitet, bekræfter ligeledes denne Sandhed:

„I Løbet af en længere Tid vil et Menneskes Ansigt udtrykke de Egenstæber, som gjøre sig stærkest gjeldende hos ham. Der er altsaa en Grund til den almindelige Mening, at et Menneskes Karakter opspejles i hans Ansigt. Ansigtstrækkenes Form samt Hjernens Størrelse og Beliggenhed tilkendegive Personens Alandsudvikling og Karakter. Panden hos de afrikanske Naturfolk er lav og tilbagevraanende og Ansigtstrækene

markerede. En Forbryders Hjernestal udviser de samme Tegn — uregelmæssig Form og en lav Pande. Hjernekassen hos højt udviklede Mennesker er i Besiddelse af en høj Pande og mindre iøjnefaldende Ansigtformer."

Det var Skaberens alvise Hensigt, at elhvert Menneske skulde være i Stand til, gjennem sine Bestræbelser og i de rette Omgivelser, at for andre eller formilde mulige ubehagelige legemlige Ejendommeligheder, nedarvede fra Forfædrene. Denne Tanke er ogsaa fremsat i Sangen: „At saa” i de følgende Linier:

„Her i Livet saa’ vi daglig
Utalte Frø af Godt og Ondt;

Hvert et Ord og Blik og Handling
Er et Frø, der bærer Frugt.”

Et Ansigt, som ikke er smukt i dette Ords almindelige Betydning, har ofte et Udtryk af Renhed, Ærlighed, Alabenhjertethed og andre gode Egenskaber, der give det en egen Skønhed, som ikke findes i et Ansigt, der vel er smukt efter de gjoengse Skønhedsregler, men som skjæmmes af daarlige Baner i Tanke og Handling. For at kunne tænke og udføre det, som er opløstende og forædlende, er det nødvendigt at søge gode Omgivelser og godt Selskab og at være sikker paa, at man er i godt Selskab, naar man er alene. Livets Bygning maa opføres indefra, og det enkelte Menneske skulde saa tidligt som muligt paa Livsbanken lade den Tanke saa Overherredømmet i sit Sind, at alle Sindets og Sjælens Tanker og Egenskaber ere affspejlede i Ansigtet.

Efter 50 Aars Virksomhed i baade europæiske og amerikanske Skoler sagde Dr. Karl G. Maeser, at han aldrig havde været i en Skole, hvor han ikke kunde finde nogle Elever, hvis Ansigtter vare mærkede af Synden. Den samme Tilstand gjør sig gældende i det tyvende Aarhundredes Skoler. Digteren har utalt disse Sandheder i følgende Linier:

„At se et Ansigt er mig hjært,
Og deri læse Hjertets Sprog;
Thi der indskriver Sjælen hver
En Tanke tænkt, som i en Bog.

Ondskab og Synd fortælles der,
Saa vel som hver en ædel Daad,
Som Klokkers Ringen bringer Bud
Om Dødsfald eller Bryllupstog.

Hvor er en ædel Sjæl dog smuk,
Hans Ansigt godt, hans Øje mildt;
Hans lyse Sind gjør Livet lyft;
Med salig Fred hans Sjæl er fyldt.

Men Had og Synd affspejle sig
I Ansigtstræk, i Blik og Ord,
Og Lykkens Dør de stænge til
For den, hvis Hjerte de bebor.”

Et af Skabeljens allerstørste Vidunder er dette, at over 15 Hundrede Millioner Karakterer ere dannede og give sig tilkjende i lige saa mange Ansigtter, og at der dog ikke findes to Karakterer eller to Ansigtter, der ere ens. Til den, som har studeret videnstabelig Karakterudtydning, har hvert Ansigtstræk sin egen Historie at fortælle. Alle Mennesker hænge deres Karakterfikt ud i deres Ansigtter. Det vil blive en lykkelig Tid for Menneskeslægten, naar Studiet af disse Karakterfikte bliver en Del af Undervisningen baade i Hjemmet og i Skolen og naar Alle blive gjorte bekjendte med de Aarsager, der enten opbygge eller fordærve vor Karakter. Menneskets Sjæl er den store Bygmester, og de Love, hvorefter den udvikles, kunne gøres saa letfattelige, at et sex Aars Barn kan forstaa dem. Der er ikke nogen rimelig Undskyldning for, at Drenge og Piger udfskrives fra de offentlige Skoler eller Højskolerne uden at have erhvervet sig lidt Kundskab om Sjælen og dens Spejl.

Dersom et Ansigt er frastødende formedelst slette Tanker, da kan al Verdens Skønhedsmidler ikke give det dets tabte Skønhed tilbage. Sorg, Bredde, Bekymringer og Misundelse ere alle Ødelæggere af Ansigtets Skønhed. Fred, Glæde og Kjærlighed forstjonne Ansigtstrækkene.

Gjennem Nervesystemet er der Forbindelse mellem Hjernecentrene og Ansigtets Muskler, saaledes at de Tanker og Følelser, der gjøre Indtryk paa Hjernen, kunne forandre Ansigtudtrykket øjeblikkeligt.

Naar Billiestyrken og Evnen til at styre og lede er i stadig Brug, da ere Læberne fast sammenpressede. Tøjnehalde røde Læber ere Tegn paa Ubesindighed og Følsomhed. Kjæshed saavel som Uanständighed give sig ogsaa tilkjende ved Munden.

Den romerske Næse er Tegn paa Kraft, den græske Næse paa Kultur, den jødiske Næse paa Sunhed og Braknæsen paa Stridslyst. Dette betyder ikke, at der er Forstand i Næsen, men forskellige Karaktertyper udvike forskellige Typer af Næser, og disse gaa i Arv til Efterkommerne.

Ojet omtales ofte som „Sjælens vinduer“, og de fortælle i Sandhed dens Historie. Naar Øjelaagene lukke sig sammen, saa at Pupillen knapt kan ligge ud imellem dem, da er det et Tegn paa Hemmelighedsfuldhed og Lidenskabelighed; det aabne, runde Øje viser Alabenhjertethed og Trofasthed.

Den tykke, kantede Kjæbe er et Tegn paa Bestemthed. Hagen, Kinderne, Vandene og Rynkerne have alle en Historie at fortælle til den, som forstaaer at tyde dem; men det vil føre for vidt at gjenlæge den her. Studiet af Ansigtter er langt mere interessant end den bedste Roman, der nogensinde er skrevet, og de Sandheder, som det aabenbarer, ere nyttige og anvendelige.

Ansigtets Form og Udtryk ere af saa stor Nutte og Bethydning, fordi de vise de Muligheder og Tilbøjeligheder, som Sjælen, Bygmesteren, der opererer gjennem Hjernen, er i Besiddelse af. Shakespeare talte om den

triminelt lave Pande, men det betyder ikke, at alle Mennesker med lave Pander ere Forbrydere. En høj, bred Pand er theoretisk et Tegn paa en idealistisk, filosofisk Hjernevirksomhed. Den kraa Pand tyder paa en praktisk og grundig Natur og paa Uforsørdehed. Dersom den lavere Del af Hjernen er den fremherskende og de øvre Dele mindre fremtrædende, da er dette et Tegn paa, at Bedkommende maa kæmpe haardt for at holde sine Lyster og Lidenskaber i Ave. Dr. Maudsley, som er en Autoritet i disse Spørgsmaal, beskriver et psykologisk Hoved paa denne Maade: „Hovedets Form fra Panden til Nakken skal være en symmetrisk Bue, en virkelig Kæppel uden forstyrrende Fordybninger eller grimme Ujævheder; der maa ikke være iøjnefaldende, fremstaaende Knuder paa Hovedskallen, men derimod maa dens Form være regelmæssig og glat.“ Ved at leve ret og tænke ret vil Menneskeslægten efterhaanden opnaa en saadan høj Udvikling.

Young Woman's Journal.

„Mormon Plagen“.

Forespørgslen i Rigsdagen.

I „Demokraten“ i Aarhus for 2. December 1912 findes følgende Artikel, som vi gjengive her, da den behandler Spørgsmaal, der forestillig have Interesse for alle Sidste-Dages Hellige i Skandinavien:

„Under denne Overskrift fandtes der en Artikel i „Aarhus Stiftstidende“ for 29. Novbr. Jeg tillader mig i den Anledning at anmode „Demokraten“'s Redaktion om en lille Plads for nedenstaaende Indlæg:

Ovennævnte Blad, som vel nærmest kan betragtes som det ny Indremissionsorgan, har gjentagne Gange ofret nogle Spalter paa at omtnale den af mig i Rigsdagen til Kirkeministeren rettede Forespørgsel om, „hvorpåd det var rigtigt, hvad der havde staet i enkelte Bladet, at Ministeren laa i Underhandling med Sverig og Norge om en ensartet Optraeden overfor „De Sidste-Dages Hellige“'s Missionærer, som skulde have til Følge en Indskrænkning af den i Grundloven hjemlede Religionsfrihed“.

Denne Forespørgsel er falden det nye Indremissionsorgan svært for Brystet. I en Artikel udstjælder Bladet de Prester, der have Sæde i Rigsdagen, fordi disse ikke alle som een stode op og talte imod min Forespørgsel. Bladet kan ikke selv se, at det vilde være i høj Grad anmæssende, om de havde gjort det. Forespørgslen var kun rettet til Ministeren, og kun han kunde svare paa den.

Jeg skal i Parenthes bemærke, at det ser lidt mørkelt ud, da min Tale varede i 1 Time, hvoraf de 55 Minutter vare optagne af Aarhus Bys lokale Forhold — blandt andre Ting omtalte jeg den for Aarhus

By saa vigtige Sag om Banegaardsforholdene — at det ikke er disse Forhold, der bestjærtige det Blad, der ellers gjerne vil smykke sig med Navnet lokalt-patriotist, men derimod en i sig selv ganske uskyldig Fore-spørgsel om en i Bladene omtalt Indskrenkning i Religionsfriheden.

Nu har Bladet atter været ude med en Banstraale imod mig for den samme Forespørgsel, ganske vist, tilsyneladende ser det ud, som den er taget efter det nye Blad „Hovedstaden“, men Tonen i Artiklen signer saa forsædlig meget Mormonhaderen, min trofaste Førfølger Pastor Frimodt Møller.

I denne Artikel misbilliges det først, at Tildragelsen med Forespørgslen er gaaet upaatalt hen i det meste af Pressen, men saa begynder Bladet at skjælte Ministeren ud for det beroligende Svar, han gav mig paa min Forespørgsel.

Ministerens Svar var ganske kort: „Der er ikke af mit Ministerium og mig bekendt heller ikke af noget andet Ministerium inddledet nogen Forhandling om det paagjældende Spørgsmaal med vore Naboland“.

Bladet skriver videre:

„Det lød jo særdeles beroligende for Mormonerne, men rigtignok ikke for Kirken. Og det var jo dog ellers Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og ikke for Mormon-Uvæsenet, som tog Ordet. Kirken vilde have følt sig mere beroliget, om det „ganske korte Svar“ var blevet en Smule længere. Om der f. Ex. var blevet tilføjet: „Men De maa være forvisset om, at der skal blive gjort Alt fra Regeringens-Side for at standse dette Uvæsen, saaledes som Tilsældest ogsaa er i flere af vore Nabostater“.

Jeg kan trøste „Stiftstidende“ og dens theologiske Medarbejdere med, at ogsaa jeg havde ønsket, at Svaret havde været noget længere. Jeg henvendte mig deraf strax personlig til Ministeren og fik da et aldeles, fuldstændig beroligende og tilfredsstillende Svar.

Jeg kan ligeledes trøste Bladet med, at jeg saavelsom en hvilken som helst anden socialdemokratisk Rigsdagsmænd vilde være parat til at rette en lignende Forespørgsel, om der vilde blive gjort Forsøg paa at krænke Religionsfriheden overfor Baptister, Methodister, Frelsens Hær eller hvilket som helst andet Religionsparti her i vort Land. Deraf var det selvsølgelig ganske naturligt, at jeg som mangeaarigt Medlem af den nævnte Kirke rettede denne Forespørgsel, og at Ministeren var saa fri-findet, at han selv mente, at det vilde være at bryde Grundloven og krænke Religionsfriheden her i vort Land, om han vilde udstede Forbud mod „De Sidste-Dages Hellige“'s Missionærer eller, som Bladet smag-fuldt kalder dem, Mormonagenter. Disse ere dog ikke mere Algenter end de 1100 Statskirkepræster her i Landet.

Længere nede i Artiklen kommer man ind paa den gamle Traver om Flerkoneriet og omtaler en Mand, som tidligere har haft en ledende

Stilling her i den skandinaviske Mission. Han er nu hjemme i Amerika. Denne Mand skal nok have 2 Koner i Amerika.

Jeg kendte ikke hans Familiesforhold og vedde ikke, om dette er rigtigt. Jeg er ikke uvidende om, at dette har eksisteret i Utah for en Snæ År tilbage, og at den, som den Gang havde 2 Hustruer, naturligvis vedblivende maatte beholde Forsørgeelsepligten, men maatte opgive Samliv med mere end den ene Hustru.

Men een Ting ved jeg, og det er, at man ikke i de 20 År, jeg har tilhørt denne Kirke, nogensinde har hørt en enestie af disse ca. 2000 Missionærer, der i dette Tidsrum have passeret Aarhus, prædike, ejheller selv praktisere eller give andre af Menigheden Tilladelse til at dyrke Flerkoneri, og hvis noget saadant alligevel skulde ske, vilde dette have Udelukkelse af Kirken til Følge.

Men derimod vedde næsten Enhver, hvilket Pastor Grimodt Møller oversor mig har maatte indrømme, at Flerkoneriet her hjemme, om end under et andet Navn, i meget høj Grad eksisterer inden for Folkekirken og specielt blandt de bedrestillede inden for Folkekirken, de Folk, der have Raad til at betale, selv om der paa denne Maade fødes et meget stort Antal Børn uden for Ægteskab.

Jeg skal blot henvise til Statens egen statistiske Årbog for 1911, Tabel Nr. 6. Der findes Oplysninger om Fødslerne her i Landet. I København blev fra 1901—05 23,5 pct. levendefødte uden for Ægteskab, 33,3 pct. dødfødte uden for Ægteskab. — Gjennemsnitstallet over hele Landet var henholdsvis 10,1 pct. levendefødte og 14,1 pct. dødfødte udenfor Ægteskab. — Deraf tilhøre de $\frac{9}{10}$ Folkekirken.

I Året 1911 er der kun født et eneste Barn udenfor Ægteskab blandt „De Sidste Dages Hellige“ i hele Kongeriget Danmark. — Skulle vi saa ikke holde op med Talen om den umoraliske Lære, der bærer saa udværkede moralske Frugter.

Forholdet er det, at et Medlem inden for vor Kirke, der gjør sig skyldig i Overtrædelse af det 6. Bud, bliver udelukket af Kirken.

Men den store Umoralitet, som hersker her i vort Land, specielt inden for de bedrestillede Samfundsstøtter, bliver ikke en Gang paatalt fra Prædikestolen, og i hvert Fald blive de paagjældende staaende somlige gode Medlemmer af Folkekirken. Her var et stort Virkeselt for d'Hrr. Præster, der have saa god Tid til deres Raadighed, at de kunne være faste Medarbejdere ved Bladene.

Til Slutning omtales saa den hvide Slavehandel og Haremer i Saltføstaden, som d'Hrr. ikke selv tro paa, og dersor vil det være vanskeligt at saa andre til at tro derpaa.

Jeg tror paa min Partisælle, Folkethingsmand Borgbjergs Udtalelse angaaende Forholdene i Utah. Han har været der og var særdeles godt tilfreds med Forholdene der. Jeg kan dersor ikke føste den mindste Vid-

til samtlige Statskirkepræster, som benytte den sorte Kost for at gjøre hvidt til sort.

Der omtales, hvor mange Møder der er afholdt, og at der er omdeelt circa $\frac{1}{2}$ Million Skrifter her i Landet. Der er ikke tilføjet, at alt dette Arbejde have disse Mænd gjort uden at saa en rød Øre derfor, men i Tilgift have de selv betalt de Skrifter, de dele gratis ud.

Sammenlign dette med, at der nu efter stulde samles 12,000 Kr. ind til en lutherst Præst i Utah; sammenlign det med, at der her i vort lille fattige Land findes ikke saa saa Præster, der have en Årsłøn paa 10—15,000 Kr., medens der i Biblen staar, at Evangeliet er givet for Fintet og skal forkyndes for Fintet. Trods dette udføres der ikke en saakaldt kristelig Handling lige fra Buggen indtil Graven, uden at der i Folkekirken skal betales med klingende Mønt. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilken mægtig Forstjel Møntens Størrelse kan gjøre paa en Begravelse.

Med Hensyn til, om den nævnte Forespørgsel kan forenes med min Stilling som Socialdemokrat, kan jeg henvise til foranstaende og tilføje: Ja, udmærket! Der staar som bekjendt i et af vores Programpunkter, at Religionen bør være en Privatsag, og som en Følge deraf ogsaa en Privatsag for mig ligesom for enhver anden Socialdemokrat. Jeg vil være med til hvad Dag som helst at opnæve Folkekirken og dermed dens Forrettigheder.

Idet jeg hermed slutter mit Indleg i denne Sag, takkende paa Forhaand for Optagelsen, vil jeg samtidig gjøre opmærksom paa, at jeg ikke østere vil indlade mig i Diskussion i Bladene angaaende denne Sag, men jeg synes dog for denne Gang at ville klargjøre, hvorfor jeg rettede den Forespørgsel, som efter det ny Indremissionsorgan „Aarhus Stiftstidende“'s Menning stulde have valt saa megen Uro over det ganske Land.

Bare jeg selv kunde tro det, jeg har desværre ikke hørt det.

F. F. Samuelsen,
Folkethingsmand.

Aldrig alene. Dersom du føler dig ensom, nedtrykt eller sluffet, da tal ikke om det. Tab ikke Modet. Lad ikke en saadan Tilstand saa Lov til at trives. Syng Sorgen bort og huss paa den betydningsfulde Udtalelse: „Aldrig mindre ene, end naar du er alene“. Tænk sjonne og gode Tanker, og din Ensomhed vil forsvinde. Naar menneskelige Kæmmerater ikke ere tilstede, gaa da ud i Tankens Have, hvor du altid vil kunne finde Myriader af inspirerende Ideer. Du vil da glemme dine jordiske Omgivelser og Besværligheder, og Ensomheden vil vige og give Plads for et muntert og opløftende Selskab, der vil føre dig ind i Landens herlige Rige, hvis Sjønhed og Storhed kun kan fattes af Sjælen, og hvortil Adgangen er fri — naar du er alene.

Ondsdag den 1. Januar 1913.

Glædeligt Nytaar.

Ef Par Ord til „Stjernens“ Læsere.

Med dette Nr. begynde vi et nyt Aar og sige Farvel og Tak til det gamle. Samtidig træder „Stjernen“ ind i sin 62. Aargang, og idet vi takke for den Velvillie og Bistand, som dens Subskribenter og Læsere have ydet os i det forløbne Aar, haabe vi, at den ogsaa maa blive os tildelt i det kommende Aar.

„Skandinaviens Stjerne“ er jo i Virkeligheden det eneste Organ eller Tidsskrift, hvor vore danske og norske Søskende kunne søge Oplysning om Evangeliets Værdomme og modtage aandelig Høde. De Traktater eller Skrifter, som udgives fra Tid til anden, ere beregnede paa at oplyse vore kristne og ikke-kristne Venner om Evangeliet; de ere strevue med det Formaal for Øje at bringe Læren til dem, som ingen Kjendskab have til Mormonismen, og de ere gode at læse og kunne anbefales til Alle; men „Stjernen“ er dog det Medium, gjeunem hvilket de Hellige i disse Lande kunne modtage forøget Værdom og Oplysning, kunne faa Evangeliets Principper belyste fra forskjellige Sider og blive opmuntrede og styrkede i deres Tro.

„Stjernen“ har med øre høvet denne sin Plads i de mange forløbne Aar; vi haabe, at den vedblivende maa kunne gjøre det, og at den altid maa være en velkommen og skattet Gjæst i alle Hjem, hvor Sidste-Dages Hellige bo, og for hvem dens Indhold er beregnet. Evangeliet blev jo gjengivet i det engelske Sprog; den langt overvejende Del af Kirkens Medlemmer er engelsktalende, og derfor er vor Literatur ogsaa engelsk. Foruden Dagbladet „Deseret News“ udgiver Kirken fem Tidsskrifter i Utah, og dertil kommer de forskjellige Organisationers og Quorummers Værebøger og Skrifter. Desuden har Kirken udgivet henved et Hundrede Bøger om evangeliske Emner, strevue af vore bedste Forfattere. Al denne Literatur er for danske og norske Søskende utilgængelig i Originalsproget, og det er dersor „Stjernens“ Opgave at vælge det bedste og værdifuldeste af al denne Literatur og i Oversættelse bringe det til vore skandinaviske Medlemmer og Venner. At det er lykkedes os hidtil at interessere en stor Del af vore Læsere, derpaa tyde de anerfjendende Ord, som vi modtage fra Tid til anden.

I Forbindelse hermed ville vi bede vore Læsere huske paa, at jo bedre en Tale eller Afhandling er paa Engelsk, og jo kraftigere og mere udtryksfuldt dens Sprog, des vanskeligere er det at oversætte den saa-

ledes, at den i Oversættelsen faar den samme Klang og udtrykker de samme tanker paa saa god en Maade. At give Oversættelsen den samme Tone og det samme Særpræg som Originalen er i mange Tilfælde umuligt; vi behøve blot at henvise til saadanne Sange som „O, min Fader, du, som throner“ og „Kom, Hellige, fremad og frygter ej“, der i Oversættelsen have tabt en stor Del af den Klang og Følelse, som de have i det engelske Sprog. Selv en Digter som Longfellow var ikke i Stand til at oversætte „Kong Kristian“ paa Engelsk saaledes, at den fik den samme Kraft, som den har i det danske Sprog.

Oversætteren maa ikke alene kunne Sproget, men han maa tillige være i Besiddelse af den samme Land og Forstaaelse af Emnet som Forfatteren. Dersor ønske vi at have vore Søskendes gode Følelser, Forbønner og Bistand, og vi bede dem om i det nye Aar at huske paa os og det Arbejde, som vi i vor Ufuldkommenhed søger at udføre.

I Valget af Taler og Artikler til „Stjernen“ i det nye Aar ville vi lægge Vægt paa at optage saadanne, som behandle Emner, der ere af Betydning for de Sidste Dages Hellige i disse Lande. Vi have henvendt os til det genealogiske Selskab i Zion med Anmodning om at overlade os noget Literatur vedrørende Slægtregistres Optegnelse, Arbejdet for de Døde og Tempelarbejdets Nødvendighed og Betydning; det bedste og nyttigste af det, som Selskabet uden Twivl vil sende os, ville vi da i Aret Løb oversætte til „Stjernen“, saaledes at den nye Aargang vil blive en ligefrem genealogisk Haandbog.

Det er ogsaa vor Hensigt at oversætte en eller anden god Bog af Kirkens nyere Literatur til „Stjernen“, der saa skulde fortsættes gjennem hele Aargangen og i sig selv alene være værd den Pris, der betales for Aargangen. Endvidere vil Bladet komme til at indeholde de sædvanlige Missionsnyheder, Rapporter o. lign., Oversættelse af nye Sange, gode og indholdsrigte Tankesprog samt Taler og Artikler af forskelligt Indhold. Korrespondancer og indsendte Bidrag ville kun blive optagne i „Stjernen“, naar de formentlig have Interesse for Størstedelen af Læserne eller have blivende Bærde.

Saledes er altsaa vort Program for det nye Aar. Vi sætte vort Maal højt, men vi ville stræbe efter at indfri alle vores Løfter, idet vi stole paa Guds Hjælp og vores Søskendes Bistand og Støtte i Ord og Handling. Ingen af os veed, hvad det nye Aar vil bringe, men lad os med Fortrofning se Fremtiden i Møde og beslutte at gjøre det bedste, vi formaa. Maa Gud velsigne alle de Hellige, deres Slægt og Venner, og maa Sundhed, Lykke og Tilsfredshed fylde vores Hjerter saaledes, at det nye Aar i Sandhed maa blive et glædeligt Aar!

J. S. H.

Missionsnigheder.

Forslyttelse. **Eldste Ether Frederiksen**, som i 20 Maaneder har virket i Kristiania Konference, er løst og beskiftet til at arbejde i Københavns Konference.

Efteraarstkonferencen i Trondhjem.

Alle Konferencens Møder afholdtes i Thomas Angeløsgade 7. Det første Møde begyndte Vørdag Aften den 26. Oktober kl. 8,30 og aabnedes med Salmen: „Vi samlet nu er til vor Højtid i Dag”, Bon af **Eldste H. K. Anderson**; derefter Salmen: „Vaagn op, hør Røsten lyder”.

Efter at Konferencepræsident Fred. C. Mickelson havde budt Førsamlingen Velkommen, aflagde følgende **Eldster Rapporter** over deres Virksomhed i Grenene: **H. K. Anderson**, **V. W. Johnson**, **C. C. Sørensen**, **L. L. Larsen**, **J. E. Christensen**, **J. H. Nielsen** og **Eric Cramer**.

Til Afsvegning blev Salmen: „Altter kraeftigt saltes Jorden” assungen, hvorefter **Præs. F. C. Mickelson** aflagde Rapport over Tilstanden i Trondhjem Konference. **Søster Hulda Mickelson** omtalte sin Virksomhed i Trondhjem og bar sit Vidnesbyrd.

Missionspræsident M. Christophersen udtalte sin Tilsredshed med de aflagte Rapporter og med den Fremgang, som var gjort i Missionen. Han gav mange gode Raad og Lærdomme til de Hellige.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, hører, I Stægter paa Jorden, et Ord”. Tak sigelse af **Eldste C. C. Sørensen**.

Søndagskolekonferencen afholdtes Søndag Formiddag kl. 11,15 og aabnedes med Sangen; „Kom, Brødre, Søstre, I, som frem”. Bon af **Br. Hans C. Karlsen**; derefter Sangen: „I et kjærligt Hjem”.

Præs. F. C. Mickelson bød Førsamlingen Velkommen, hvorefter **Søndagskoleforstander Hans C. Karlsen** gav en kort Oversigt over det Arbejde, som var udført i Skolen i det forløbne halve År.

Et interessant Program, bestaaende af Sange, Klasseøvelser og Taler, blev derefter udført.

Præs. Christophersen talte opmuntrende og belærende til Skolen og omtalte Søndagskolearbejdets store Betydning.

Mødet sluttedes med Sangen: „Tak for vor Skole”.

Tak sigelse af **Br. John Øjen**.

Konferencens næste Møde afholdtes kl. 4 og aabnedes med Salmen: „Kom, Hellige”. Bon af **Eldste Leroy L. Larsen**, hvorefter Salmen: „Er Gud for mig”.

Præs. F. C. Mickelson aflagde en samlet Rapport over Arbejdet i hele Konferencen. Der er 9 Missionærer i Konferencen, og i de forløbne sex Maaneder er der uddelt 36,954 Skrifter, omfat 1541 Bøger, 8,361 Fremmedes Huse besøgte, 104 Møder afholdte, 5 døbte, 7 Børn

velsignede og 2 ordinerede. Han sagde, at et godt Arbejde var udført, og at Udsigterne for Fremtiden vare gode.

Præs. M. Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse, saaledes som de blev vedtagne i den sidst afholdte Konference i Salt Lake City, Utah. Ligeledes Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Rudger Clawson som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Translatør og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Robert H. Sørensen som Missionssekretær. Præsident Fred. C. Mickelson og Hustru Hulda Mickelson blev hæderligt løste fra deres Missionsvirksomhed i Skandinavien med Tilladelse til at rejse hjem, og Eldste Jesse H. Nielsen blev indsat som Præsident over Trondhjem Konference og Forstander over Trondhjem Gren med C. C. Sørensen, Leroy L. Larsen, H. K. Anderson og John Christiansen som Medarbejdere.

L. W. Johnson som Forstander over Narvik Gren med Eric Cramer som Medarbejder.

Præs. F. C. Mickelson og Hustru udtalte deres Tønner og bar deres Vidnesbyrd om Evangeliet.

Eldste Jesse H. Nielsen sagde, at han følte sig svag og ringe overfor det store Ansvar, som nu var lagt paa ham, men stolede paa Herrens og de Helliges Bistand.

Koret sang til Afvebling: „Tæl Herrens Gaver“.

Præs. M. Christophersen talte om Joseph Smiths Kaldelse og Nødvenigheden af at adlyde Evangeliets Principper.

Mødet sluttedes med Salmen: „Du, som dadler og fordømmer“. Taksgelse af L. W. Johnson.

Mødet Søndag Aften Kl. 8 aabnedes med Salmen: „Frasaldets Morke laa tungt over Jorden“. Bon af Eldste F. H. Nielsen; derefter Salmen: „O, min Fader, du, som throner“.

Præs. F. C. Mickelson sagde, at dette maaske var sidste Gang, han bar sit Vidnesbyrd i Trondhjem. Han læste nogle Vers fra „Pugtens Bog“ og sagde, at hvis de 5 Mennesker, som han havde døbt, vilde forblive trofaste, da var dette ham Bon nok for hans Arbejde. Han omtalte Mormonismens Formaal og Evangeliets første Principper og bar et kraftigt Vidnesbyrd om Sandheden.

Til Afvebling sang Koret: „Fra Himlens høje Hvælv“

Præs. M. Christophersen talte derefter til Forsamlingen og læste Ejaias' Profeti om de sidste Dage. Han omtalte en dansk Præsts Frasald fra Statskirken og hans Fornægtelse af Kristus som Guds Søn og viste, hvor nødvendigt det var at tro paa en levende Gud og paa forsat Abenbaring fra ham. Derefter henførte han til Profetierne om Kristi Komme og deres Opfyldelse og viste, at den samme Kirke med de samme Embedsmænd og Organisationer var oprettet paa Jorden i vore Dage og blev modtaget paa samme Maade af Verden, som Kristus og hans Apostoler blev i Fordums Dage.

Mødet sluttedes med Salmen: „Langt, langt hersra“.

Takfølge af Præs. M. ChristopherSEN.

Mandag Aften Kl. 8,30 blev den kvindelige Hjælpeforenings Konference afholdt og aabnedes med Salmen: „O, sig, hvad er Sandhed“. Vøn af Præs. F. C. Mickelson; derefter Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyst“.

Anden Raadgiver, Laura Sommervold, bød Forsamlingen Velkommen og gav en statistisk Rapport over Foreningens Virksomhed i det forløbne Åar.

Eldste J. H. Nielsen omtalte Hjælpeforeningens Oprindelse og det Arbejde, der paahviler den.

Til Afslutning blev Salmen: „ Zion, naar paa dig jeg tænker“ afgjungen.

Eldste H. K. Andersen rapporterede Narvik Grens Hjælpeforening, hvorefter et kort Program blev udført.

Præs. F. C. Mickelson og Hustru holdt hver en lille Farveltale, som Præs. J. H. Nielsen besvarede ved paa Forsamlingens Begne at takke Br. Mickelson og Hustru for deres gode Arbejde i Trondhjem.

Der blev derefter serveret Chokolade og Kager.

Takfølge af Søster Nicoline Bjørknæs.

L. L. Larsen,
Gefretær.

Efteraarskonferencen i Kjøbenhavn.

Det første Møde afholdtes Lørdag den 2. November 1912 og aabnedes med Salmen: „Vi glædes og frydés“. Vøn af Eldste Aug. H. Knebelau, hvorefter Salmen: „Kom, lad os nu, Venner“ blev afgjungen.

Konferencepræsident Henry A. Bjørkman bød de Tilstedeværende Velkommen, hvorefter følgende Eldster aflagde Rapporter fra deres respektive Arbejdsmarker: Aug. H. Knebelau, Helsingør; N. L. Hansen, Holbæk; Aaron P. Christiansen og Simon Christensen, Næstved og Slagelse; Larse Jensen og Peter W. Kjær, Lolland-Falster; James Andersen, Bornholm.

Missionspræsident Martin ChristopherSEN udalte sin Tilsfredshed med de aflagte Rapporter; han omtalte Missionens Stilling som et Hele og de Indtryk, han havde modtaget under sit Besøg i de forskellige Konferencer, og henviste til vore Modstanderes forgjæves Forsøg paa at hindre Guds Værks Fremgang.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, kom, du Zions Konge, kom“. Takfølge af Eldste R. H. Sørensen.

Søndag Formiddag den 3. November Kl. 10 blev Søndagskolens Konference afholdt og aabnedes med Sangen: „God og venlig altid vær“. Vøn af Eldste John S. Hansen. Dernæst Sangen: „Der er Skønhed her paa Jord“.

Efter at Præs. Bjørkman havde budt Forsamlingen Velkommen, udførte Kjøbenhavns Søndagskole et godt og interessant Program, bestaaende af Klassøvelser, Sange, Deklamationer og Oplæsninger. Søborg Søndagskole gav en Korlæsning og sang den amerikanske Nationalsang

"America" paa Engelsk. Mere paa Programmet blev ogsaa udførte af Medlemmer af Holbæk og Helsingør Søndags-skoler.

Rapporter blev derefter aflagte fra de forskellige Skoler i Konferencen som følger: København, Thorvald Petersen; Søborg, Robert H. Sørensen; Helsingør, Aug. H. Knebelau; Holbæk, N. L. Hansen; Næstved, Aaron P. Christiansen, og Bornholm, James Andersen. Af Rapporterne fremgik det, at der er 234 Medlemmer i Konferencens Søndags-skole, hvoraf 36 ere Børn af Forældre, som ikke tilhøre Kirken.

Præs. M. Christophersen roste Søndags-skolernes Bestyrelser og Lærerere og Lærerinder for deres udviste Trofasthed og Glid og opmuntrede dem og alle Skolens Elever til vedblivende at gaa fremad i det Gode. Efter nogle Slutningsbemærkninger af Præs. H. A. Bjørkman sluttedes Mødet med Sangen: "Naar den skjonne Morgenrøde". Takføjelse af Alf. E. Petersen.

Mødet kl. 2 aabnedes med Salmen: "Fryder eder, Zions Sønner". Bøn af Eldste James Andersen. Derefter Salmen: "Fryd dig, o Jord".

Eldste Alfred E. Petersen fra Bornholm var sit Vidnesbryd, og Præs. H. A. Bjørkman rapporterede Københavns Gren. Derefter aflagde følgende Eldster Rapporter over deres Virksomhed og var deres Vidnesbryd: J. Henry Christiansen, C. Carl Anhder, Peter C. Lundgren og Alvin R. Christophersen.

Præs. H. A. Bjørkman aflagde derpaa en samlet Rapport fra hele Konferencen, af hvilken det fremgik, at 17 Eldster i de sidste sex Måneder have uddelt 70,445 Skrifter, 3,563 Bøger, besøgt 26,461 Fremmedes Huse, haft 2,162 evangeliske Samtaler, afholdt 554 Møder, døbt 29, velsignet 4 Børn og ordineret 26 til Præstedømmet. Konferencen har et Medlemsantal af 799.

Missionspræsident Martin Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse, saaledes som de blev vedtagne ved den sidst afholdte Konference i Salt Lake City, samtid Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Rudger Clawson som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den standlaviske Mission med John S. Hansen som Tranlator og Redaktionssekretær ved "Skandinaviens Stjerne" og Robert H. Sørensen som Missionssekretær, Henry A. Bjørkman som Præsident over Københavns Konference.

Konferencepræsident H. A. Bjørkman opnægte derefter Eldsternes Bestikkelsel. Peter C. Lundgren og Larse Jensen blev løstet med Tildelse til at rejse hjem til Zion.

Københavns Gren: Henry A. Bjørkman, Forstander med John F. Petersen, J. Henry Christiansen, C. Carl Anhder, Alvin R. Christophersen og Aaron P. Christiansen som Medarbejdere.

Det blev foreslaet og enstemmigt vedtaget at opholde og assistere John F. Petersen som Sangleder med Ingrid Christensen som Organist, Edna Christophersen som assisterende Organist og alle Sangforets Medlemmer.

Nordøst-Sjællands Gren: James Andersen, Forstander; Peter W. Kjær, Medarbejder.

Nordvest-Sjællands Gren: M. L. Hansen, Forstander; Arel Jensen, Medarbejder.

Syd-Sjællands Gren: Aug. H. Knebelau, Forstander; Simon Christensen, Medarbejder.

Bornholms Gren: Alfred E. Petersen, Forstander.

Eldste Peter C. Lundgren sang: „Han lever“.

Eldste John F. Petersen talte om Sangforets Arbejde og dets Betydning; han omtalte de Velsignelser, som opnaas ved at opfylde Tiende-loven og Evangeliets øvrige Principper.

Eldste Robert H. Sørensen bar sit Bidnesbyrd om Evangeliets Guddommelighed.

Præs. Martin Christophersen udtalte sin Tilsredshed med det Arbejde, som Eldsterne og de Hellige havde udørt; han omtalte sit nære Kjendstaf til Kirkens ledende Mænd og sagde, at deres daglige Liv og Vandet var et Bidnesbyrd om, at de vare Guds Mænd.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, min Fader, du, som kjender“. Tak sigelse af Eldste N. L. Hansen.

Det næste Møde, kl. 7, aabnedes med Salmen: „Nu forsamlies vi“. Bon af Eldste Aaron P. Christiansen. Derefter Salmen: „Det luster mildt i Høst“. Eldsterne John S. Hansen og Thos. L. Thomesen talte til Forsamlingen, hvorefter Salmen: „Mester, se Uvejret truer“ blev sunget til Asverkling. Eldste Leonard Larsen, Søster Ingeborg Olsen og Præs. H. A. Bjørkman bar deres Bidnesbyrd og omtalte Evangeliets Principper og de Velsignelser, som Adlydelsen af dem vil bringe Menneskeslægten.

Præs. M. Christophersen omtalte Missionsarbejdets store Betydning, opmuntrede de Hellige til Trofasthed og bar sit Bidnesbyrd om Sandheden.

Mødet sluttedes med Salmen: „Naar skal vi vel ses igjen“. Tak sigelse af Albrecht Madsen, hvorefter Koret sang: „Fredens Brinds“.

Mandag Aften den 4. November aholdtes den kvindelige Hjælpeforenings Konference. Mødet aabnedes med Salmen: „Blomstre som en Rosengaard“. Bon af Eldste Aug. Knebelau. Derefter Salmen: „Lover din Herre“. Præs. Bjørkman forklarede Kvindeforeningens Opgave og Formaal, hvorefter Søster Marie Christensen aflagde Rapport over Foreningens Arbejde i København. Johanne Landsvig aflagde en statistisk og Hansine Frank en finansiel Rapport, hvorefter Raadgiverne Kirsten Knudsen og Christine M. Andersen udtalte deres Følelser. Lærerinderne i de 10 Kredse gave en kort Oversigt over deres Arbejde. Sangen: „O, hvilken Kjærlighed“ blev afsunget, hvorefter Præs. M. Christophersen stildrede Hjælpeforeningens Organisation og Historie og det store velsignelsesrige Arbejde, den udsører. Mødet sluttedes med Salmen: „O, Herre, lad mig komme frem“. Tak sigelse af Eldste Simon Christensen.

— Verdens saa store og glimrende Bedrifter kunde undværes, uden at vi vilde savne dem ret meget; men at undvære den store Masses djævre og ligesremme Ærlighed vilde gjøre Jorden til en kold og skummel Verden at leve i.

Krig! Hvorfor?

Af Channing Severance.

Da Kirkpatrick udsendte sin Bog om Krigen, indstrev han sit Navn paa den lange Liste over Menneskeslægtens Belgjørere. Denne Bog har fanget Interessen hele Verden over og udøvet en gjennemgribende Indflydelse paa Folks Tankegang, fordi den maner til Estertanke. En Mand, som sætter nye og opøjede Tanker i Bevægelse, og som hensleder Opmærksomheden paa Ting af den allerstørste Vigtighed, Ting, der ikke tidligere ere forstaaede og anerkendte af den store Befolknings — en saadan Mand udretter ubetinget noget Godt i denne Verden med dens mange Uretsfærdigheder, Fejl og Daarligheder. Alle sociale Fremskridt, Forbedringer og Fordelse ere opnaaede gjennem aandelig Udvikling, og den tænkende Del af Samfundet er den ledende Kraft i denne Udvikling. Heraf se vi, hvor nødvendigt det er for den store Befolknings at udvikle Tænkeevnen; hvis den ikke gør dette, ville dens Interesser blive slemt forsømte, saaledes som det altid har været Tilsæltet i Fortiden.

Samfundet er inddelt i Klasser, og saa længe de højere Klasser, som altid udgjøre en lille og overordentlig egenkærslig Minoritet, udføre alt Tankearbejdet og lægge alle Planerne for hele Befolkningen, hvorfor skulde de saa ikke indrette Alt, som de selv synes? Kirkpatrick paaviser tydeligt og slaaende, at hvis der skal gjores Ende paa Krigen, dette ligesaa kolossale som unødvendige Onde, og garanteres Noget, der ligner Retsfærdighed og lige Ret for Alle, saa maa den store Befolknings, Masserne, opvækkes til Handling ved, at deres Tænkeevne bliver sat i Virksomhed. Dersom dette ikke bliver gjort, er det forgjøves at haabe paa lykkeligere Tilstande og almindelig Fremgang blandt alle Mennesker, thi Tankerne regjere Verden og bestemme, hvorledes Samfundet skal være, og de, som udfører dette Tankearbejde, ere Situationens Herrer.

Der kan kun nævnes een Grund, hvorfor Krig, Fattigdom og Slaveri i de forskellige former altid har været og endnu er hos os, og denne ene Grund er Massernes Indskränkethed og Uvidenhed. For Bogtrykkerkunstens Opfindelse, og før denne blev taget i Oplysningens Tjeneste, var det let at holde Befolkningen nede i Uvidenhed, men nu er Alt forandret, og Oplysningen breder sig i alle Samfundsland med rivende Hurtighed.

Vi leve i en tænkende og læsende Tidsalder, og Resultater, der sylde os med det bedste Haab for Fremtiden, begynde at vise sig. Træningen Undervisning i Skolerne er, sammenlignet med tidligere Tiders Tilstande, et mægtigt Fremskridt. For hørte det til Sjældenhederne, at en Arbejder kunde læse og strive, og at give de saakaldte lavere Klasser nogensomhelst Oplysning udover Opremsningen af nogle Trosartikler

og et Paternoster anfaas for unødvendigt og meningsløst. Den største Hjælp i Oplysningens Tjeneste har Bogtrykmaskinen været; thi den bragte Lys og Kundskab ud til den store Befolkning og gav ethvert menneskeligt Væsen, som kan læse og skrive, Lejlighed til at udvilles i aandelig Henseende og forlenede ham med en Kraft og Styrke, som Uvidenhed aldrig kan give. Trykkesfriheden med dens uhøre Indflydelse og med dens forskelligartede oplysende Literatur er ikke alene vort Lys i Dag, men vort Haab for Fremtiden; sociale Forandringer og Fremstridt kunne opnaas alene ved, at Tanker og Meninger fremsættes for Folket saaledes, at de blive forstaaede og derved blive Fællesejendom.

Kundskab er Magt, og Befolkningen trænger til Kundskab for at komme i Besiddelse af sine Rettigheder og udnytte dem. Naar Oplysningen aabenbarer Krigens Bederstyggelighed og Unhytte og viser dens virkelige Formaal: at holde den arbejdende Befolkning i Ave og Underfælje, føre Krig mod sig selv indbyrdes og underholde en prævilleret Klasse, der altid har udbyttet dem, som tilvejebragte og skabte Rigdommen, da ville Krig ophøre — men ikke før.

Krigen maa fremstilles og beskrives i Forbindelse med alle dens værste og uhyggligste Rædsler, for at den store Befolkning kan faa Øjnens op for, hvad Krig i Virkeligheden er. Den frygtelige Smerte og de Pinsler, som Mennesker maa lide paa Slagmarken eller ved at blive staarne og lemlæstede poa Amputationsbordet af Læger uden Medfølelse eller Sympathi og tvungne til at være raa og grusomme; burde Fotograferne forevige og give til Soldaternes Mødre og den opvoksende Ungdom, som hypnotiseres og syldes med Lyst til Krig og Soldaterlivet ved at høre Musiken og se de vajende Faner, Kanonerne, de blinkende Bajonetter og Sværd, de flotte Uniformer og Parader.

Lad dem faa at vide, hvorledes en virkelig Krig er med Mænd i Virksomhed som Mordere en gros, og lad det allerværste blive fremstillet i Billeder og indprentet i Sind og Tanke gjennem Literaturen; Krigens Glands og Soldaterlivets Tilløkkelser ville da faa et helt andet Udseende for dem; de ville spørge: „Krig, hvorfor?“ og det Svar, som opstaar i deres Sind, vil blive en rigtig Forstaaelse af Krigen og samtidig vække Hat og Afsky for den.

(The Character Builder.)

Indhold:

Sjælens Spejl.....	1	Missionsnyheder	10
„Mormon Plagen“	4	Ekstraarskonferencen i Trondhjem .	10
Aldrig alene	7	Ekstraarskonferencen i København .	12
Redaktionelt:		Krig! Hvorfor?.....	15
Glædeligt Nytaar.....	8		